

Nesmrteľnosť

Pojem nesmrteľnosť nachádzame v priamom, doslovnom znení len v Novom zákone, a to na dvoch miestach:

a) v 1. Korinským 15:54: „A keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo“ (pozri aj verše 50-53).

b) v 1. Timotejovi 6:16: „... ktorý [Boh, Jahve] má sám jediný nesmrteľnosť a býva v neprístupnom svetle, ktoré nevidel nikto z ľudí ani nemôže vidieť, ktorému česť a večná sila. Amen.“

V Starom zákone v Prísloviach 12:28 sa o ceste (stezke) spravodlivosti hovorí ako o ceste nesmrteľnosti: „Na stezke spravodlivosti je život, a na jej ceste, na jej chodníku niet smrti (= na jej chodníku je nesmrteľnosť).“

V oboch miestach a) a b) je použité to isté slovo nesmrteľnosť. V 1. Korinským 15:50-54 sa nesmrteľnosť vzťahuje na všetkých tých, ktorí patria do prvého vzkriesenia. Verš 1. Timotejovi 6:16 však hovorí, že nesmrteľnosť má iba sám jediný Boh (Jahve). To potom znamená, že pojem nesmrteľnosť v 1. Korinským 15:50 má iný význam ako nesmrteľnosť v 1. Timotejovi 6:16.

Slovu nesmrteľnosť sú blízke slová neporušiteľnosť, neporušiteľný. Nachádzame ich vo veršoch 1. Korinským 15:50,53-54; Rímskym 1:23; 1. Petrov 1:4,23. V týchto veršoch je slovo neporušiteľnosť použité v zmysle nesmrteľnosť a pomôžu nám porozumieť rozdielu pojmu nesmrteľnosť vo veršoch 1. Korinským 15:54 a 1. Timotejovi 6:16.

Tí, ktorí zomreli v Kristovi, videli porušenie, ale vstanú z mŕtvych už ako neporušiteľní, lebo budú oblečení do neporušiteľnosti. Tí, ktorí sú Kristovi a pri jeho druhom príchode budú živí, neuvidia síce porušenie fyzickou smrťou, ale žijú v smrteľných telách, sú teda porušení. Títo živí smrteľní budú oblečení do nesmrteľnosti (1. Korinským 15:52-53). Bude to tak preto, lebo „telo a krv nemôžu zdediť kráľovstvo Božie, ani porušenosť nezdedí neporušiteľnosti“ (verš 50). Obidve skupiny budú premenené razom spolu (verš 51), už budú navždy spolu a budú navždy spolu s Pánom (1. Tesalonickým 4:17). To, že obe skupiny budú navždy spolu a na tom istom mieste, dosvedčuje, že výrazy oblečenie do neporušiteľnosti a oblečenie do nesmrteľnosti sú obsahovo identické, synonymické výrazy. Vo veršoch 1. Korinským 15:50-54 je nesmrteľnosť účastníkom prvého vzkriesenia udelená, do tohto spôsobu existencie sú vovedení.

Boh má bytie sám v sebe, existuje sám osebe. Jeho bytie nie je prevzaté, nie je udelené, nie je

odvodené od nikoho a ničoho. Jeho bytie je jedinečné a je vlastné iba jemu. Smrť sa ho nijako netýka. V tomto zmysle je „nesmrteľný“ jedinečným spôsobom ako nikto iný. Smrť je Boží trestný výrok za hriech spáchaný pod zmluvou skutkov. Smrť je spravodlivým Božím trestom. Je to odplata za hriech spáchaný stvorenou bytosťou. Smrť sa týka len stvorených bytostí. Tento trest (smrť) zasahuje podstatu bytia aj spôsob bytia bytosti, na ktorú sa trest vzťahuje. Povedané inak: Tento trest spôsobuje smrteľnosť padlej stvorenej bytosti.

Anjeli sú stvorené bytosti, ale sú bytosťami bez tela. Nerodia sa a nezomierajú. V zmysle fyzickej smrti sú nesmrteľní, pretože nemajú telo. Ale v duchovnom zmysle sa smrť, ako oddelenie od Boha, tej časti anjelov, ktorá bola satanom zvedená a vzbúrila sa voči Bohu, týka. Vzbúrení anjeli sú pod Božím spravodlivým trestom, podliehajú druhej smrti. Spolu s diablom skončia v ohnivom jazere na večné veky, a to je tá druhá smrť (Matúš 25:41).

Pred Adamovým pádom do hriechu nebolo na zemi ani porušenie, ani smrť. Ani človek, ani zem neboli porušené. Ani človek, ani zemské tvory nepodliehali smrti. Bytosti stvorené na zemi boli nesmrteľné. Keď prišiel pád do hriechu, prišiel s ním aj spravodlivý Boží trestný výrok. Prišlo prekliatie a prišla smrť. Na celú zem prišlo porušenie. Človek aj zvieratá sa po Adamovom páde stali smrteľnými. Človek ako bytosť stvorená v tele musí raz zomrieť fyzicky, a ak človek nie je spasený a zapečatený Svätým Duchom, čaká ho aj druhá smrť, ohnivé jazero na večné veky.

Všetci tí, ktorí budú vzkriesení k životu (Ján 5:28-29) a spolu s nimi živí vychvátení a premenení (1. Tesalonickým 4:16-17) – a to sú tí, ktorí patria do prvého vzkriesenia (Zjavenie 20:5) – si podľa 1. Korinským 15:54 oblečú nesmrteľnosť. Ich nesmrteľnosť nebude taká, akú má Boh, ale bude to nesmrteľnosť v zmysle nepominuteľnej nemennej oslávenej existencie, pričom sa myslí nielen na večné trvanie, ale aj na kvalitu tejto existencie (večný život). Výraz oblečú

nesmrteľnosť v 1. Korinským 15:54 poukazuje na ustanovený spôsob existencie účastníkov prvého vzkriesenia, ktorí už budú prebývať s Bohom. Tento spôsob existencie im ustanovil Boh. Budú existovať v trvalej Božej prítomnosti na novej zemi, v novom nebi a v novom Jeruzaleme, kde už viacej nebude smrti (Zjavenie 21:4) ani porušenia (Zjavenie 21. kapitola – a porovnaj s Kolosenským 1:13-14).

Zhrnutie

a) V 1. Korinským 15:54 pojem nesmrteľnosť hovorí o oslávenej existencii, v ktorej niet smrti. Účastníci prvého vzkriesenia sú vovedení do spôsobu oslávenej existencie, kde smrť nie je prítomná.

b) V 1. Timotejovi 6:16 nesmrteľnosť znamená jedinečnú nesmrteľnosť, ktorá je vlastná iba Bohu. Podčiarkuje jeho večnú existenciu, vyjadrenú človeku zrozumiteľným spôsobom, pretože človek zo skúsenosti rozumie tomu, že smrť ukončuje život. Tento verš vyjadruje skutočnosť, že Boha sa smrť už z princípu nijako nemôže týkať, pretože samotná smrť má svoj pôvod v Božom trestnom výroku. Smrť neexistuje oddelene od Božieho spravodlivého odsúdenia. Smrť do existencie uvádza Boží trestný výrok. Smrť mení charakter tvorstva a prirodzenosť aj ontológiu stvorených bytostí. Smrteľnosť a porušenosť dokáže zvrátiť len vzkriesenie ako Božie dielo a vovedenie do nesmrteľnosti a neporušiteľnosti.